

РЕШЕНИЕ

№ 15854

гр. София, 10.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в
публично заседание на 02.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **2876** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 92, ал. 14 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/.

Образувано е по жалба на А. В. В. срещу Заповед № СОА24-РД09-700/12.01.2024 г. на кмета на Столична община в ЧАСТТА, с която е наредено да бъде заличена адресната му регистрация по постоянен адрес, извършена на адрес [населено място], Столична община, район „Л.“, [жк], [жилищен адрес].

В жалбата се твърди, че адресната му регистрация е направена през 1990 г. в Дом /преименуван в Център-ЦВН/ за временно настаняване „С. Д.“. Към този момент е действала стара версия на ЗГР, преди изменението му в 2011 г. Поради това счита, че новите изисквания, уредени в закона не следва да намерят приложение. Тъй като не са налице нарушения към момента на извършване на адресната регистрация, намира заповедта за заличаването ѝ за незаконосъобразна. Счита производството по издаването ѝ за иницирано от ненадлежно легитимиран правен субект в лицето на директора на Центъра, който не упражнява правото на собственост върху сградата, в която е адресно регистриран. Моли заповедта да бъде отменена в обжалваната част и да му бъдат присъдени направените по делото разноски.

Жалбоподателят не се явява и не изпраща представител в ОСЗ.

Ответникът - кметът на Столична община не изразява становище и не изпраща представител в ОСЗ.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител, не изразява становище по спора.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени

събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ във вр. с чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е започнало въз основа на писмо вх. № Р/Н23-С325-3/25.07.2023 г. от директора на ЦВН /л. 29/, с което е поискано назначаване на комисия по чл. 99б ЗГР за извършване на проверка с цел да бъдат deregистрирани лицата, които не живеят на адрес[жк]блок 464, вх. А.

Със заповед № РЛН-23-РД91-122/25.07.2023 г. /л.34/ на кмета на район „Л.“ -СО е назначена такава. В протокол от 27.07.2023 г. /л.35/ комисията е посочила, че след извършена проверка в НБД „Население“ е установила, че жалбоподателят има адресна регистрация в ЦВН, [жилищен адрес]. Тъй като е изтекъл петгодишният срок за съхраняване на подадените заявления за постоянен адрес и документите, въз основа на които се извършва адресна регистрация, е било невъзможно да се установи наличието им.

От секретаря на район „Л.“-СО е изпратено искане до 09 РУ-СДВР изх. №РЛН23-С325-3/25.07.2023 г. /л.54/ за извършване на проверка дали жалбоподателят обитава описания адрес, да бъде издирен и предупреден да актуализира адресната си регистрация, както и че неизпълнението на задължението за регистрация в 30-дневен срок е административно нарушение. В отговор от 09 РУ-СДВР е изпратена справка /л.56/, в която е посочено, че е извършена проверка, при която е установено, че той не живее на адреса от години. До жалбоподателя е изпратено уведомително писмо изх. №РЛН23-ГР94-2753-/23/26.07.2023 г. /л.116/, с което е известен за започналата проверка и нейната крайна цел- издаване на заповед за заличаване на адресната регистрация, в резултат на което документите му за самоличност ще станат невалидни. Уведомление с идентично съдържание е поставено за срок от 14 дни на таблото за обявления в административната сграда на Район „Л.“-СО /л. 231/, съставени са протоколи за поставянето и свалянето му /л. 232/.

Производството е приключено с издаването на обжалваната заповед № СОА24-РД09-700/12.01.2024 г. на кмета на СО. С нея на основание чл. 99б, ал.3 ЗГР и чл. 140а, ал. 4 от Наредба № РД-02-20-9/21.05.2012 г. за функциониране на ЕСГР е наредено заличаване на адресната регистрация на жалбоподателя по постоянен адрес, извършена на адрес: [населено място], СО, район „Л.“,[жк], [жилищен адрес]. Изложени са мотиви, че административното производство е образувано по заявление от директора на ЦВН, с искане за заличаване на адресните регистрации на посочени в него лица, включително жалбоподателя. Същият е регистриран в периода преди измененията в ЗГР, публикувани в ДВ бр.9 и 39/2011 г. и бр.42/2012 г., когато режимът е регистрационен и не се изисква представяне на документ за собственост или съгласие на собственика. Изтекъл е и петгодишният срок за съхраняване на документите, въз основа на които е извършена регистрацията и те не се съхраняват. С оглед установяване обстоятелствата по чл.140а ал.1 от Наредба № РД-02-20-9/21.05.2012 г. за функциониране на ЕСГР са извършени проверки от съответното структурно звено на МВР и не е установено жалбоподателят да живее на адреса. Съобщено му е за започване на производството по реда на чл.18а, ал.10 АПК. Изтъкнати са доводи, че съгласно чл.99, ал.1 ЗГР всяко лице в срок от 30 дни е длъжно да заяви промяната на настоящия си адрес, както и че за извършването на регистрация е необходимо писмено съгласие от страна на собственика. Когато лицето, е променило своя постоянен и/или настоящ адрес, но не е изпълнило задължението си да информира съответните органи, възможността за защита на собственика е по чл.99б ЗГР. Посочено е, че няма значение обстоятелството дали към момента на извършване на регистрацията не е допуснато нарушение на действащата към момента законова разпоредба. Целта на закона е да се поддържа регистърът на населението в актуално състояние.

Изтъква се, че в случая законът действа при заварени случаи, засяга юридически факти, които са възникнали преди влизането му в сила, но продължават действието си. Поради това изискването за съгласие от собственика по чл.92, ал.3 ЗГР намира приложение в настоящия случай.

По делото е представен акт за частна общинска собственост № 5394/15.06.2000 г. /л.32/, от записванията в графа 9 на който е видно, че част от сградата, описана в него, е предоставена на Център за социални грижи към СГО за „Дом за временно настаняване“. По делото не са представени настанителна заповед или договор за наем.

Горната фактическа обстановка се установява безпротиворечиво въз основа на приложените по административната преписка писмени доказателства, които не са оспорени.

При така приетата фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи :

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице, с правен интерес от оспорването и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Съдът не отстъпва от становището си, че жалбата е просрочена. С Определение № 11185/18.10.2024 г. по адм.д. № 9304/2024 г. на ВАС на настоящия състав са дадени указания, че жалбата не е просрочена, тъй като в заповедта не е посочено пред кого и в какъв срок може да бъде обжалвана, поради което намира приложение чл. 140, ал. 1 АПК. Прието е, че актът е надлежно съобщен на жалбоподателя на 16.01.2024 г. /л. 24/, а жалбата е подадена на 13.03.2024 г., т.е. в двумесечния срок по чл. 140, ал. 1 АПК. Видно от съдържанието на заповедта, в същата е посочено, че на основание чл. 92, ал. 14 ЗГР подлежи на обжалване пред съответния административен съд в 14- дневен срок от датата на получаването ѝ. Обжалването не спира изпълнението. Решението на административния съд е окончателно- лист 21 от делото, абзац 3 от заповедта. Поради това не намира приложение чл. 140, ал. 1 АПК и към 13.03.2024 г. 14- дневният срок за обжалване е бил изтекъл. Съдът ще разгледа жалбата по същество, тъй като указанията на касационната инстанция са задължителни- чл. 224 АПК вр. чл. 236 АПК.

Спорният въпрос по делото е за действието във времето на измененията в ЗГР относно режима на извършване на адресна регистрация по постоянен и настоящ адрес. Проблемът произтича от липсата на ПЗР, съдържащи изрични правила относно действието им към заварените правоотношения. Той следва да бъде решен съобразно действащите правни принципи. Производни от принципа на правовата държава са принципът на правната сигурност, предвидимост и стабилност, които изискват в случай като настоящия заварените правоотношения да бъдат преуредени на базата на справедливостта и целесъобразността.

Почти всеки нов граждански закон заварва и възникнали при действието на отменения , респ.изменения, закон юридически факти, които не са погасени. Тогава се поставя въпросът за т.нар. преживяемост на стария закон, т.е. дали заварените правоотношения да останат уредени и да се довършат по предходния начин или да се приложат новите законови разпоредби. Предмет на делото са правоотношения, които са възникнали при старата уредба и които не са приключили при влизане в сила на измененията в нея, доколкото е налице продължаваща адресна регистрация. С новата уредба се преуреждат съществуващите правни отношения, тъй като с нея се въвеждат нови законови изисквания за възникването им. При преживяване на стария закон относно възникнали при неговото действие юридически факти, той продължава да се прилага и след приемане на новия закон. По този начин продължава действието му и след неговото изменение, съответно след преустановяване на действието му. Това може да стане само въз основа на изрична законова разпоредба, каквато липсва. Когато няма изрично правило, позволяващо това, не може да се прилага преживяемост на закона. Правната сигурност при правоотношенията, свързани с адресна регистрация не може да се основава на дуалистичен режим. Ако тя продължава във

времето на различни правни уредби, във всеки конкретен момент трябва да се подчинява на един и същ режим, независимо от момента на възникването ѝ. При продължаваща адресна регистрация правният субект следва да съобрази поведението си с новите изисквания за това, тя не може да съществува без те да бъдат съблюдавани.

Неоснователно е възражението, че издавайки обжалваната заповед, административният орган е допуснал обратно приложение на закона. Според КРБ и действащото ни законодателство обратното действие на закона е недопустимо само относно наказателните закони, въвеждащи по-тежки наказания и влошаване положението на наказателно отговорните лица, относно публичноправните и данъчни задължения, относно отнемането на вече придобити права. Прилагането на нов закон спрямо възникнали преди приемането му правоотношения не е същинско обратно действие. Ако друго не е предвидено, законът следва да се прилага както спрямо всички нововъзникнали, така и спрямо всички заварени правоотношения. Относно заварените правоотношения новият акт също действа за в бъдеще, като ги регулира по новия начин от момента на влизането му в сила. Обратното действие на закона означава той да се прилага спрямо възникнали и приключили своето развитие правоотношения.

Неоснователно е оплакването за липса на активна процесуална легитимация на директора на ЦВН. Съгласно чл.12, ал.1 ЗОБС имотите общинска собственост се предоставят безвъзмездно за управление на ЮЛ и звена на общинска бюджетна издръжка. В случая, видно от АОС, той е предоставен на ЦВН за управление и неговият ръководител е активно легитимиран да отправя искания към различните органи във връзка с неговото управление.

Изложените доводи, касаещи настаняването на трети лица в Центъра, както и искането за проверка на заповедта относно нарушения по ЗЗДискр. са извън предмета на настоящото производство.

Изложените съображения мотивират съда да счете, че обжалваната заповед е законосъобразна, а жалбата срещу нея-неоснователна.

При този изход на делото на административния орган не се дължат разноски, тъй като не е претендирал такива.

Поради изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София град, Второ отделение, 24 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на А. В. В. срещу Заповед № СОА24-РД09-700/12.01.2024 г. на кмета на Столична община в ЧАСТТА, с която е наредено да бъде заличена адресната му регистрация по постоянен адрес, извършена на адрес [населено място], Столична община, район „Л.“,[жк], [жилищен адрес].

Решението е окончателно на основание чл. 92, ал. 14 ЗГР.

СЪДИЯ :